

Said Rabi Shimon: "Come and see, in all the exiles that the Jews were exiled, to all of them the Holy One, Blessed be Him, designated a time and an end, and in all the exiles the Jews returned in penance to the Holy One, Blessed be Him, (and the Holy One, Blessed be Him, had mercy on them though their penance), and then also the 'young woman of Yisrael' [a reference to the Jewish People] returned by herself to her place, in that time that was decreed on her, but now in this last exile is not like this, because she will not return by herself, like in the time of the other exiles, and this verse proves and teaches that, as it is written: "She fell and will not rise again, young woman of Yisrael (this means that she will not raise by herself because, behold) she fell, I will not raise her again, it is not written (that then would mean that, G-d forbid, she does not have any rise whatsoever), but she fell and will not rise by herself only through the Holy One, Blessed be Him.

"This is analogous to a king that was angry at the queen, and he threw her and banished her from

אמר רבי שמעון, בא וראה בכל הגליות שגלו ישראל, לכולם שם וקצב הקב"ה זמן וקץ, ובכל הגליות היו ישראל שבים בתשובה אל הקב"ה, (ורחם הקב"ה עליהם, על ידי תשובתם), ואז גם בתולת ישראל היתה חוזרת מעצמה למקומה, בזמן ההוא שנגזר עליה, אבל עתה בגלות האחרונה הזו, אינו כן, כי היא לא תשוב ותחזור בעצמה, כמו בזמנים של גליות האחרות, ופסוק זה מוכיח ומלמד על כך, דכתיב נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל (פ' שלא תקום מעצמה, כי הנה) נפלה ולא אוסיף להקימה, לא כתיב (שאז הי' משמע שח"ו אין לה עוד תקומה), אלא נפלה לא תוסיף קום מעצמה רק ע"י הקב"ה.

משל למלך שכעס על המלכה, והשליכה וגרש אותה מהיכלו לזמן ידוע, כשהי' מגיע זמן ההיא, מיד המלכה היתה באה ושבה לפני המלך, וכך היתה פעם אחת ושתים ושלוש פעמים, בפעם האחרונה, נתרקה המלכה מהיכל המלך, והשליך וגרש אותה מהיכלו לזמן רחוק וארוך, אמר המלך, פעם הזאת אינה כשאר הפעמים שהיא תבוא לפני מעצמה כך, אלא אני אלך עם כל בני היכלי ואבקש אותה [ואחזרה].

כשהמלך הגיע אל המלכה ראה אותה שוכבת על העפר, מי ראה כבודה של המלכה בפעם ההיא, והבקשות ופיוסים

his chamber for a specific time, when that time arrived, immediately the queen came back and forth in front of the king, and so was once, and two times and three times, in the last time, the queen distanced from the chamber of the king, and he threw and banished her for a far and a long time, said the king, this time is not like other times that she will come by herself like in previous times that she will come by herself in front of me like this, rather I will go with all the people that are in my chamber and I will go after her and will return her.

“When the king came to the queen, he saw her lying on the ground; who saw the honor of the queen then, and the petitions and the compliments the king told her until the king took her with his hands and raised her and took her to his chamber, and swore that he will never separate himself from her and will not distance from her?!

“(The moral is that) so is with the Holy One, Blessed be Him, all the time the Jews were in the exile, when the end of the exile is going

של המלך אליה, עד שאחז אותה המלך בידיו והקים אותה והביא אותה אל היכלו, ונשבע לא שלא יפרד עוד ממנה לעולם ולא יתרחק ממנה.

(הנמשל), כך הוא אצל הקב"ה בכל פעם שכנסת ישראל היתה בגלות, כשהגיע סוף זמן הגלות, היא באה וחזרה מעצמה לפני המלך ב"ה, ועתה בגלות הזאת (האחרונה) אינו כן, אלא הקב"ה יאחז בידיה ויקים אותה ויתפייס עמה ויחזור אותה להיכלו.

בא וראה שכך הוא, שהרי כתיב לא תוסיף קום (שפירושו שלא תוסיף קום מעצמה), ועל זה נאמר (אח"כ), ביום ההוא (פי' ביום של גאולת ישראל ע"י המשיח) אקום את סוכת דוד הנופלת, היא לא תוסיף וקם מעצמה כבזמנים האחרים אלא אני אקום אותה, ועל זה נאמר, ביום ההוא אקום את סוכת דוד הנופלת (שפירושו) אני אקום את סוכת דוד, (ומפרש) מי הוא סוכת דוד, (ואמר) היא בתולת ישראל, הנופלת, כמו שנאמר נפלה (ועתה עקומה), וזה היא הכבוד של בתולת ישראל והשבח שלה (שלא תוסיף לקום מעצמה אלא הקב"ה יקום אותה) [זהר ויקרא דף ו].

to come, she will come and return by herself in front of the king, blessed be Him, and now in this (last) exile is not so, but the Holy One, blessed be him, will take her hands and will raise her and will compliment her and will return her to His chamber.

“Come and see that it is so, because it is written: ‘Will not raise again (that the meaning is that will not raise again by herself)...’, and about this is said (afterwards): ‘in that day (meaning the day of the redemption of the Jews through the Messiah) I will raise the falling booth of David’, she will not more and raise by herself like in the other times but I will raise her, and on this it is said: ‘On that day I will raise the falling booth of David’ (that the explanation is) I will raise the falling booth of David (and explains) what is the ‘falling booth of David’? The ‘young woman of Yisrael’, the falling, like it is said: ‘she fell’ (and now is bent) and this is the honor of the ‘young woman of Yisrael’ and her praise

<p>(that will herself not rise again but the Holy One, Blessed be Him will rise her) [Zohar Vayikra p. 6]”.</p>	
<p>“And G-d said to Abraham: ‘You should know that your descendants are going to be foreigners...’. Know that I will disperse them and know that I will gather them. Know that I will give them as collateral and know that I will release them. Know that I will enslave them and know that I will redeem them [Midrash Raba, Bereishis 42]”.</p>	<p>ויאמר ה' אל אברם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך. ידוע שאני מפזרן תדע שאני מקבצן. ידוע שאני ממשכנן תדע שאני פורקן. ידוע שאני משעבדן תדע שאני גואלם. (בראשית רבה פרשה מ"ב)</p>